Aká je to potvora?

‚Aký nudný deň,' – pomyslel si Chvostík ležiac vo svojom domčeku. Vôkol neho sa vôbec nič nedialo, všade bolo ticho. Občas bolo počuť vresk a šantenie susedových detí, ktoré Chvostíkovi liezli na nervy.

‚Deti vedia iba pišťať a vrieskať. Oni nie sú ako môj kamarát Ďurko. On je múdry a zaujímavý. Ale kde je? Celé predpoludnie som čakal na Ďurka, keď príde zo školy, aby sme sa hrali a on na mňa ani nepozrel. Prišiel, iba hodil tašku, sadol na bicykel a už ho nebolo. Ozaj, kde odišiel? Nemám rád, keď neviem, čo sa deje a keď sa nudím.' – rozmýšľal Chvostík. Na šťastie ako Ďurko rýchlo odišiel, tak sa aj rýchlo vrátil, a to s takým veľkým úsmevom ako je veľká zemeguľa alebo ešte väčším. Rýchlo zoskočil

z bicykla a z košíka vzal akési strapaté klbko, ktoré sa podobalo lopte, s ktorou sa Ďurko a Chvostík občas hrávali.

– Chvostík, poď sem, pozri sa, čo som ti priniesol. Je to tvoj nový kamarát, a to preto, aby ti nebolo smutno, kým som v škole.

‚Vraj nový kamarát! Čo to Ďurko tára? Veď mi vždy hovorí, že on je môj jediný kamarát, a teraz... Idem sa pozrieť.' Vytiahol sa z domčeka a išiel k Ďurkovi. Mal čo vidieť: strapaté klbko sa začalo hýbať, ba aj nejaké zvuky vydávať.

‚Vraj mňau-mňau? Aká je to potvora?' – zmätene pozrel na Ďurka a čakal na vysvetlenie.

– Chvostík, nepozeraj sa tak na mňa, toto je mačička, tvoja nová kamarátka. Budeme ju volať Micka, súhlasíš?

‚Vraj či súhlasím? Ani sa ma neopýtal, ani mi nevysvetlil a vraj či súhlasím. A s čím, s kým? STRAŠNÉ!?!'

Klbko sa zrazu začalo vyťahovať a pohybovať. Najprv z neho vykukla jedna nôžka, potom druhá, tretia, štvrtá, potom hlava s malými uškami a nakoniec dlhý, dlhý chvost.

‚Akú strašnú potvoru mi Ďurko priniesol, a ešte mi hovorí, že je to moja nová kamarátka! No veď uvidíme, či bude moja kamarátka a či nepriateľka. Ešte si to dobre rozmyslím!'

Anna Kukučková (Lug)
Pedagogická fakulta v Sombore
(Vysunuté oddelenie v slovenskom jazyku
v Báčskom Petrovci)